సామ్రాజ్యవాద దేశభక్తి

రెండవ ప్రపంచయుద్ధానంతర కాలంలో ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు నాయకుడుగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ముందుకు వచ్చినప్పటినుండి, ప్రపంచంమీద తన ఆధిపత్యాన్ని నెరపటానికి అవసరమైన అన్ని వ్యూహాలను, తంత్రాలను అవలంబిస్తూనే వుంది. ఇతర దేశాలపై సాయుధ దాడులుచేయటం అందులో ఒకభాగం. 1950 దశకం ప్రారంభంలోనే అమెరికా వియత్నాంలోకి చొరబడింది. ముందుగా అది అక్కడ తన "సలహాదారులను" కొద్దిమందిని నియమించింది. 1965 జులై నాటికి వియత్నాంపై పూర్తిస్థాయి సాయుధ దురాక్రమణ సాగించింది. ఆ సమయానికి వియత్నాం గడ్డపైన ఐదులక్షలమంది అమెరికా సైనికులున్నారు. ఈ దాడులకు వ్యతిరేకంగా వియత్నాం ప్రజలు అసమానమైన ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శిస్తూ పోరాడారు. అమెరికా ఆధునిక ఆయుధ సంపత్తిని వారు తమ సాంప్రదాయక ఆయుధాలతోనూ, గెరిల్లా పద్ధతులతోనూ ఎదుర్కొన్నారు. దురాక్రమణదారులకు తీవ్ర నష్టాలను, అనేక పరాజయాలను కలిగించారు. ఒక అంచనా ప్రకారం ఈ జాతీయ విముక్తి ఉద్యమంలో 30 లక్షల మంది ప్రాణాలను కోల్పోయారు. అందులో సగంమంది వియత్నాం ప్రజలే. అమెరికా వియత్నాంపై 140 లక్షల బాంబులను ఇతర ఆయుధాలను ప్రయోగించింది. వాటిలో 10శాతం పేలలేదు. యుద్ధానంతరం వానిలో అనేకం వివిధ సమయాల్లో పేలిన ఫలితంగా సాధారణ వియత్నాం ప్రజలు కనీసం ఒక లక్షమంది మరణించారు. వియత్నాం ప్రజల న్యాయమైన పోరాటానికి చైనా, రష్యా, ఇండోచైనా, ఇండియా, ఇంకా ప్రపంచ ప్రజలందరి హృదయపూర్వకమైన, విస్తృతమైన మద్దతు లభించింది. ముఖ్యంగా అమెరికా దాడులకు వ్యతిరేకంగా అమెరికాలోనే నిరసనోద్యమం ముందుకు వచ్చింది. అమెరికా ప్రజలు తమ పాలకులను అనేక పద్ధతుల్లో నిలదీశారు. ఆవిధంగా అమెరికా దాడికి వ్యతిరేకంగా వియత్నాం ప్రజలు సాగించిన చారిత్రక జాతీయ విముక్తి పోరాటం న్యాయమైనది, దేశభక్తియుతమైనది. ఈ యుద్ధంలో వియత్నాం ప్రజల త్యాగాలు వెలకట్టలేనివి; ప్రపంచ పీడిత ప్రజలందరికీ స్ఫూర్తిదాయకమైనవి, చిరస్మరణీయమైనవి.

వరుస పరాజయాలతో, అంతిమంగా ఓటమిని ఎదుర్కోక తప్పదని గ్రహించిన అమెరికా పాలకులు వియత్నాంనాయకులతో తప్పనిస్థితిలో చర్చలుసాగించారు. 1975 ఏప్రిల్ నాటికి చివరి అమెరికా సైనికుడు వియత్నాంను వీడటం జరిగింది. స్వాతంత్ర్యాన్ని, విముక్తిని, ప్రజాస్వామ్యాన్ని, శాంతిని కాంక్షిస్తున్న ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాల కార్మికులు, పీడితప్రజలు, శాంతికాముకులు చొరబాటుదారులైన అమెరికా సైనికులను అసహ్యించు కున్నారు. ఈ సైనికులు శతృవుకి చెందిన కిరాయిమూకలు మాత్రమే. మరొక దేశానికి చెందిన లక్షలాదిమంది ప్రజలను అన్యాయంగా ఊచకోతకోసిన ఒక దశాబ్ద కాలపు యుద్ధంతర్వాత స్వదేశానికి తిరిగివచ్చిన అమెరికా సైనికులకు అమెరికా ప్రజలు కూడా పూలహారాలతో స్వాగతమేమీ పలకలేదు. నిరసనలు, ప్రదర్శనలతో మాత్రమే అమెరికా సైనికులకు స్వాగతం పలికారు.

అయితే, అమెరికా సామ్రాజ్యవాద పాలకులు 2012 నుండి 50 సంవత్సరాల వియత్నాం యుద్ధ సంబరాల్ని చేసుకోవటం ప్రారంభించారు. అమెరికాలో మూలమూలలకు దీనిని వ్యాపింపచేశారు. వియత్నాం యుద్ధంలో మరణించిన 58200 మంది సైనికుల పేర్లతో చెక్కిన స్మారక చిహ్నాన్ని రాజధాని వాషింగ్‌టన్ డిసిలో నిర్మించారు. వియత్నాంపై అమెరికా దాడి కాలాన్ని, 'దేశభక్తితో కూడిన త్యాగాల'కాలంగా, సాయుధ సైనికులను 'యుద్ధవీరులు'గా కీర్తిస్తున్నారు. వేల కిలోమీటర్ల దూరాన వున్న ఒక చిన్న దేశానికి ఈ సైనికులను ఎందుకు పంపవలసి వచ్చిందనిగానీ, అక్కడ వాళ్ళు ఏమేమి అఘాయిత్యాలు చేశారన్నదిగానీ అమెరికా పాలకులు మాట్లాడటంలేదు.

వియత్నాం ప్రజల స్వాతంత్ర్యాన్ని చిదిమేయటానికి పంపించిన అమెరికా సైనికులు, అమెరికా దాడికి వ్యతిరేకంగా తమ స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను పరిరక్షించు కోవటానికి పోరాడిన వియత్నాం ప్రజలు - ఇద్దరూ దేశభక్తి కలిగిన యోధులు ఎలా అవుతారు? దేశభక్తిని, వీరత్వాన్ని ఇంతకంటే అపహాస్యం చేయటం మరోటి వుంటుందా?

చైతన్యయుతమైన అమెరికా ప్రజలు మరో దేశంపై సాగించిన దురాక్రమణ యుద్ధంలో మరణించిన వారి స్మారక చిహ్నాలను తమ సంతానానికి ఎలా చూపించ గలరు? మరోదేశంపై తమ పెత్తనాన్ని, దోపిడీని కొనసా గించటానికి చేసిన యుద్ధంలో అమెరికా ప్రజలను బలిపశువులుగా వాడుకున్న అమెరికా పాలకుల చర్య వారికి బాధను, ఆక్రోశాన్ని కలిగించదా? ఈ విధమైన స్మారక కేంద్రాలను ఏర్పాటుచేయటం ద్వారా, సంబరాలు జరపటంద్వారా అమెరికా పాలకులు ప్రజలకు ఏం సందేశం ఇవ్వబూనుకున్నారు? భవిష్యత్తులో తాము సాగించబోయే దురాక్రమణ యుద్ధాల్లో పాల్గొని చావటానికి సిద్ధమవ్వమని ప్రజలకు పిలుపునివ్వటమే కదా!

అమెరికా ప్రజలు–సామ్రాజ్యవాద విధానాలకు, దాడులకు వ్యతిరేకంగా ఈ స్మారక కేంద్రాలను మలచాలి. ఒక అధర్మ యుద్ధంలో పాల్గొని బలైపోయిన తమ సన్నిహితులను తలచుకొని అమెరికా ప్రజలు, ఇంకెప్పుడూ దురాక్రమణ యుద్ధాలలో పాల్గొనబోమని ప్రతిజ్ఞ తీసుకోవాలి. సామ్రాజ్యవాద పాలకులు తమ శవాల మీదుగా దుర్మార్గపు సామ్రాజ్యాలను నిర్మించటాన్ని వాళ్ళు వ్యతిరేకించాలి. దోపిడీకి, పీడనకు, అణచివేతకు, యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటాల్లో వాళ్ళు భాగస్వాములు కావాలి.

ooooo